

ρίωνται τῆς κυρίας Στάελ, καὶ μετὰ τῶν κκ. Ρενιέρη καὶ Χαλκιοπούλου τοῦς Μελλομένους τοῦ Μαντζίνη· τῷ δὲ 1854 ἐξέδιδεν ἐφημερίδα τὸ *Πανελλήνιον*. Τῷ 1859 προσελήφθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Μιαούλη τὸ τελευταῖον τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Γεωργίου προσελήφθη ὑπὸ τοῦ Δ. Βούλγαρη ὡς ὕπουργός ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῷ 1867 ὅτε ἐξελέγη καὶ βουλευτὴς Ἀττικῆς. Τῷ 1872 διωρίσθη πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν κρίσιμωτάταις τοῦ Ἑλληνισμοῦ περιστάσεσι προσενεχθεὶς ἐν πᾶσιν ἑλληνοπρεπέστατα μέχρι τοῦ 1875, ὅτε ἀπολυθεὶς ἀπεχώρησεν αὐθις εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον συνεχίζων τὰς ὑπὸ τῆς πολιτικῆς διακοπείας πνευματικᾶς αὐτοῦ ἀσχολίας, ὧν δείγματα ἔστωσαν οἱ τρεῖς ἐν τῷ περιοδικῷ τούτῳ συγγράμματι καταχωρισθέντες διάλογοι,¹ ἐν οἷς μετὰ πολλῆς γνώσεως τοῦ πράγματος καὶ τέχνης καὶ γλαφυρότητος πραγματεύεται περὶ Δικαιοσύνης ἐν τῇ Πολιτείᾳ, περὶ Κυβερνήσεως καὶ Ἐξουσίας, καὶ περὶ Πίστεως καὶ Θρησκείας ζητημάτων σπουδαιοτάτων καὶ ἀξίων πλείστης μελέτης ὑπὸ τῶν τὰ ἡμέτερα διευθυνόντων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

Ὁ Γεώργιος Μαρκοράς ἐγεννήθη τῷ 1793 ἐν Κερκύρᾳ ἐνθα καὶ ἀπέθανε τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1878. Διετέλει δὲ μέλος ἐπίτιμον τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τοῦ 1872.

Σπουδάζας ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ τὴν νομικὴν ἰδίως ἐπιστήμην εἰκοσαέτης μόλις εἰσῆλθεν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν κατὰ μικρὸν ἀνελθὼν εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς γαλλικῆς προστασίας τῷ 1807 διετέλεσε γραμματεὺς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου διασήμευ νῦν Λεσσεψ, καὶ ἔπειτα ἀρχιγραμματεὺς τῆς Γερουσίας. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας ἐξελέχθη αὐθις γραμματεὺς τῆς Γερουσίας, ἑπαρχος καὶ βουλευτὴς Κερκύρας δις ἐργασθεὶς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν κωδίκων καὶ μέλος τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ εἰκοσκατίαν. Μετὰ δὲ τὴν Ἑνωσιν ἐξελέχθη βουλευτὴς Κερκύρας καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς τῷ 1865. Ἐγένετο δὲ ὁ Μαρκοράς γνωστὸς καὶ διὰ τῆς δημοσιεύσεως πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν πονημάτων αὐτοῦ καὶ ἐξαιρέτων ἰταλικῶν ποιήσεων, ἐν αἷς διακρίνονται τὰ ἀστεῖα ποιήματα *La Bocca* καὶ *La Moda*, ἐποίησε δὲ καὶ ᾠδὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Κωλέττη. Τῷ δὲ 1848 διὰ δύο διατριβῶν ἀνεσκεύασε τὴν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξους πολυθύλητον ἐγκύκλιον δι' ἧς Πίος ὁ Θ', πάπας γενόμενος, προσεκάλει τοὺς ὀρθοδόξους νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν μάνδραν τοῦ καλοῦ ποιμένου. Τῶν διατριβῶν δὲ τούτων τὴν δευτέραν ἐξελληνίσας ἐξέδωκε μετὰ τοῦ ἰταλικοῦ πρωτοτύπου ὁ Φιλητᾶς, ὅστις

1. Ἰδὲ Παρνασσοῦ τόμ. Α', 378 καὶ Β', 81 καὶ 409.

τῷ 1854 μετέφρασε καὶ τὰς τοῦ Μαρκοῦ «πακτατηρήσεις ἐπὶ τινῶν χωρίων τῆς ὑπὸ Πίου τοῦ Θ' ἐν τῷ μυστικῷ συνεδρίῳ γενομένης τῇ 19 Δεκεμβρίου προσλαλίζας». Μετέφρασε δὲ εἰς τὴν ἰταλικὴν ὁ Μαρκοῦς τὴν τῷ 1848 ἐκδοθεῖσαν «Ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν τῆς μῆς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους» ἐκδοὺς αὐτὴν μετὰ τοῦ ἐλληνικοῦ πρωτοτύπου πρὸς ἔλεγχον τῶν ἀλλοδόξων, ὡς ἀνανταγώνιστον ὑπεράσπισιν τῶν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἀρχαίων δογμάτων καὶ ἐθίμων. Τελευταῖον δὲ ἔργον αὐτοῦ κατέλειπε γαλλιστὶ γεγραμμένον, δι' οὗ ἱστορικῶς καταδεικνύει πῶς ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία διέσωσε τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς ἀπὸ τῆς κοσμικῆς τῶν αὐτοκρατόρων ἐξουσίας οὐδέποτε ὑποκύψασα εἰς αὐτὴν ὡς ἀδίκως καὶ ἀνκλήθως κατηγορήθη.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΤΗΝΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ. — Κατὰ τὰς σημειώσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφόρων κτηνῶν ἐν Ἑλλάδι πλὴν τῶν Ἰαγίων νήσων κατὰ τὸ 1877 εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Πρόβατα	2,104,149
Αἴγες	1,965,894
Βόες	5,886
Ἀγελάδες	48,529
Βούδιαλοι	346
Ἴπποι	57,101
Πρόνοι	27,851
Ὄνοι	54,418
Χοῖροι	42,862
Κάμηλοι	69

Ἡ Πελοπόννησος εἶνε ἡ πλουσιωτάτη εἰς πρόβατα διατρέφουσα τοιαῦτα 1,023,737, ἐνῶ ἡ Στερεὰ διατρέφει 879,686 ἡ Εὐβοία μετὰ τῶν Σποράδων 140,376 καὶ αἱ Κυκλάδες 60,350. Ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς εἶνε πλουσιωτέρα εἰς ἀγελάδας καὶ βόας διατρέφουσα ἀγελάδας μὲν 26,562 καὶ βόας 2,927, ἐνῶ ἡ Πελοπόννησος 11,725 ἀγελάδας καὶ 1656 βόας. Κατ' ἐπαρχίας ἡ πλουσιωτάτη εἰς πρόβατα εἶνε ἡ Φθιώτις διατρέφουσα 125,680, ἡ Λοκρὶς 101,409, ἡ Ἥλις 132,374 καὶ ἡ τῶν Πατρῶν 108,029. Τὰς πλείστας αἴγας διατρέφει ἡ Καρυστία 102,926 καὶ ἡ Εὐρυτανία 102,752. Εἰς βόας καὶ ἀγελάδας πλουσιώτεροι εἶνε ἡ ἐπαρχία Βονίτιος (4196) Ἀτ-